

Nr 114.

Av herr **Rubbestad m. fl.**, *angående stämpelavgiften för lagfart vid överlåtelse av fast egendom genom köp eller byte.*

Enligt 8 § förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skall vid överlåtelse av fast egendom genom köp eller byte överlåtelsehandling, då den företes för lagfart, förutom i vissa undantagsfall, förses med stämpel. Stämpel utgår i regel med 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens försäljningssumma, dock lägst en procent av egendomens taxeringsvärde.

Denna avgift är att anse som en ren beskattning, enär beviljandet av lagfart i och för sig icke medför någon större trygghet för äganderätten eller statens garanti för densamma utöver vad vederbörliga handlingar innebära. Det är inte sällsynt att denna skatt blir en avsevärd belastning vid ett fastighetsförvärv. Särskilt brukar detta vara fallet vid förvärvet av en jordbruksfastighet, när ett par unga makar genom ett dylikt köp har för avsikt att bilda ett eget hem och driva jordbruk såsom inkomstkälla. Ofta få dessa unga människor börja med mycket stora skulder, och det är självklart att denna stämpelkostnad ytterligare försämrar deras utgångsläge.

Statsmakterna ha ju nu på senare tid intresserat sig åtskilligt för att göra det möjligt för medellösa och mindre bemedlade medborgare, som ha intresse och fallenhet för jordbruk, att komma i besittning av ett dylikt på rimliga villkor. Under sådana förhållanden tycker man att det förefaller litet underligt att staten genom denna lagfartsstämpel skall vara en bland de första, som ökar deras skuldbörda och därigenom redan vid starten bereder dem vissa svårigheter.

Visserligen har denna lagfartsstämpel under det senaste budgetåret inbringat statsverket omkring 16 miljoner kronor. Men man måste ändå fråga sig om det verkligen är nödvändigt att staten genom denna stämpelavgift skaffar sig en del inkomster av människor, som i ett mycket stort antal fall befinna sig i ganska dåliga ekonomiska omständigheter. Nog vore det önskvärt om det kunde ordnas så att dessa pengar kunde anskaffas på ett mera tilltalande sätt.

Av bevillningsutskottets utlåtande nr 13 år 1947 kan man också utläsa att inte heller bevillningsutskottet var övertygat om det rättvisa i denna stämpelavgift, som drabbar fastigheterna, varför utskottet förordade en översyn av stämpelförordningen. Enligt vår mening vore det lämpligast att denna form av extra beskattning å egendomar med det snaraste avskaffas.

På grund av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i stämpelförordningen, att den nu gällande avgiften för lagfart vid överlåtelse av fast egendom genom köp eller byte måtte upphöra att utgå.

Stockholm den 20 januari 1950.

Axel Rubbestad.

Arvid Jonsson

i Skedsbygd.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.

Ivar Johansson

i Mysinge.

Gunnar Larsson

i Luttra.

David Boman

i Stafsund.

J. Onsjö.
